

Búcsú Magdi nénitől

Mély fájdalommal vettünk búcsút 2006. július 7-én Tárnoky Tivadarné Kiss Magdolna ny. gyémántdiplomás tanárnőtől, aki hosszú betegség után 2006. június 23-án elhunyt. Hamvait a falusi templomban tartott szentmise és beszentelés után temették el a tárnoki régi temetőben.

Utolsó kívánsága szerint: „Csak egy szál virágot kérek tőletek.” A koszorúra szánt összeget a Tárnoki Iskola Alapítvány részére, mint adományt, a kitett urnába helyezték el a gyászolók. A templomban dr. Gergely István polgármester búcsúzott az elhunytól, felvillantva életének főbb állomásait és méltatva érdemeit.

Tősgyökeres tárnoki volt. 1919. október 17-én született a faluban, a köztisztviselői álló Kiss családban, ahol hat gyermek nevelkedett.

Édesapja Kiss Tamás, a falu legmódosabb gazdái közé tartozott, 70 hold földön gazdálkodott. Aktívan részt vett a községben a községi képviselő-testület tagjaként és vármegyei bizottsági tagként.

A felvilágosult gondolkodású szülők gyermekeiknek jobb sorsot szántak a magukénál. A hat gyermek közül négy tanult tovább, köztük Magdi néni is. A gyerekek taníttatásának költségeit kemény munkával és óriási takarékossággal teremtettk elő. A család két megbecsült pedagógust nevelt fel a falunak, Magdi nénit és Viktor bácsit.

Elemi iskoláit szülőfalujában végezte, majd az érdi polgári iskola befejezése után Zsámbékon, az ottani tanítóképzőben folytatta tanulmányait, ahol az apácáktól tanulta meg a szakma csínját-bínját.

Tanítói oklevéllel a zsebében csaknem 5 évig állás nélkül volt. Talált ugyan munkát egy kárpátaljai kis faluban, de családja félt kiengedni a fiatal lányt az otthon védőszárnyai alól.

23 éves korában végre rákacsintott a szerencse. Tóth Imre tanítót csaknem tíz, Tárnokon töltött év után 1942-ben Budapestre helyezték, s az üres álláshelyre őt nevezték ki helyette 1942. október 15-én.

Viczing Tamás igazgató 1955-ben bekövetkezett halála után az iskola megbízott igazgatója lett, majd dr. Fodor Dezső igazgatósága idején 1957-től igazgatóhelyettesként tevékenykedett. Elsősorban matematikát tanított, de testnevelő tanár is volt. Munkája mellett Egerben, a tanárképző főiskola testnevelés szakán tanári oklevelet szerzett.

Hivatását nagy odaadással, lelkesen látta el. Iskolai kötelezettségein túl mindig végzett társadalmi munkát is.

Tárnoky Tivadarné
(1919–2006)

Éveken át volt a Budai Járási Pedagógus Szakszervezet gazdasági felelőse. Munkáját ott is a pontosság, megbízhatóság jellemezte. 2070 pedagógus szakszervezeti tag ügyeit naprakészen, lelkiismeretesen vezette.

Számaára a tanítás nem ért véget a csendes szóval. Önzetlenül irányította az iskola és község kulturális életét. Néptáncot, színdarabokat tanított, előadásokat, sportünnepélyeket szervezett, amelyekkel a községi rendezvényeket is színesítette. Május elsején elmaradhatatlan volt a reggeli fűvő ebresztő mellett a 7. és 8. osztályos lányok néptáncbemutatója, amit ő tanított diákjainak.

Nemcsak pedagógus volt, hanem elsősorban EMBER, csupa nagybetűvel. Pontos, megbízható és segítőkész.

1976. október 30-án nyugdíjazták, de tovább dolgozott 1982-ig, amikor véglegesen letette a tollat. Negyven, mozgalmas pedagógus évet hagyott maga mögött, amelyet a pedagógus szakmában rangos, szolgálati emlékéremmel ismertek el.

2003. augusztus 20-án, megbecsülésünk és szeretetünk jeleként, a falusi gyermekek oktatásáért és neveléséért, több évtizedes pedagógusi és községi munkájáért Magdi néni Tárnok díszpolgára lett. Neve felkerült az Egészség ház előtti emlékkőre is. Sikertől mosolyra fakasztanunk, és örömkönnyeget csalni a szemébe.

Magdi néni a díj átvételére nem tudott az emelvényre felmenni, mert életének 84 éve kikezdte egészségét. Amikor a polgármester úr és Várhelyi Mária lementek hozzá a díj átadására, ezt mondta:

– Én ide tartozom.

Életútja igazolta e kijelentését.

Mindvégig hűséges volt szülőfalujához, egész életét egy munkahelyen a falusi gyerekek oktatására és nevelésére szentelte.

Alig 3 évvel a díszpolgári kitüntetés átvétele után örökre elhagyott minket. Tóth Árpád gyönyörű soraival búcsúztunk tőle:

„Küzdöttél, de már nem lehet,
a csend ölel át és a szeretet.
Csak az hal meg, akit elfelejtenek,
örökké él, akit nagyon szerettek.”

Dr. Gergely Istvánné

Első tanítványai, az 1942/43-ban végzett ötödik és hatodik osztályosok gyűrijében

Örökös nyughelye a régi temetőben

